

ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Ολομέλεια)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. του σωματείου με την επωνυμία «**Ελληνική Επιστημονική Ένωση Αιολικής Ενέργειας**» και το διακριτικό τίτλο «**ΕΛΕΤΑΕΝ**», που εδρεύει στο Πικέρμι Αττικής, στο 19ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος, όπως εκπροσωπείται νόμιμα,
2. του σωματείου με την επωνυμία «**Ελληνικός Σύνδεσμος Μικρών Υδροηλεκτρικών Έργων**» και με τον διακριτικό τίτλο «**Ε.Σ.Μ.Υ.Ε.**», που εδρεύει στην Αριδαία Πέλλας, στην οδό Παύλου Μελά, αρ. 6,

ΚΑΤΑ

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «**ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ (ΕΛΛΑΣ) ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ**», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, στην οδό Ηρώδου Αττικού, αρ. 12^Α, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Δικάσιμος: 6-3-2014

Αρ. πινακίου: 5

Εισηγητής: Αριστόβουλος-Γεώργιος Βώρος, Σύμβουλος της Επικρατείας

Συζητήθηκε κατά την ανωτέρω δικάσιμο η υπ' αρ. 4587/2013 αίτηση ακύρωσης της καθ' ης το παρόν υπόμνημα εταιρείας, ως και η υπ' αρ. 418/2014 κοινή παρέμβασή μας υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης, ήτοι της υπ' αριθ. 323/9.7.2013 απόφασης της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρ. 143 παρ. 2 περ. γ' ν. 4001/2011, όπως ισχύει, για το β' εξάμηνο του 2013 (ΦΕΚ Β' 1784/24.7.2013). Προς συμπλήρωση και διευκρίνιση όσων ανέφερε ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος μας στο ακροατήριο, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1. Ως προς το έννομο συμφέρον άσκησης παρέμβασης

1.1. Στο δικόγραφο της παρέμβασης και ειδικότερα στις παραγράφους 2.1 και 2.2 αυτής αναφερθήκαμε στις καταστατικές διατάξεις των σωματείων μας που θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον μας. Το έννομο συμφέρον της πρώτης από τις παρεμβαίνουσες για την άσκηση παρέμβασης σε υποθέσεις μείζονος επιρροής στον κλάδο της αιολικής ενέργειας, ως εκ του καταστατικού σκοπού της, έχει ήδη γίνει δεκτό από το Δικαστήριό Σας (βλ. ΣτΕ Ε' 2474/2011, ΣτΕ Ολ. 2499/2012). Οι αυτές κρίσεις ισχύουν και για τη δεύτερη παρεμβαίνουσα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, συντρέχουν πράγματι τα κριτήρια του εννόμου συμφέροντος που έχουν αναγνωριστεί ειδικά για τα σωματεία, καθώς α) το κρινόμενο ζήτημα έχει ιδιαίτερη σημασία για την διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς αποτελεί μέσο που εξασφαλίζει μίγμα ηλεκτροπαραγωγής προερχόμενο και από τις ΑΠΕ, β) ενδεχόμενη ακύρωση της προσβαλλόμενης θα έχει επίπτωση στο σύνολο των μελών τους.

1.2. Η αιτούσα κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο έθεσε επιπλέον ένα διαφορετικό ζήτημα. Ισχυρίστηκε δηλαδή ότι δεν έχουμε έννομο συμφέρον παρέμβασης, διότι εκείνη βάλει κατά της επιβολής ΕΤΜΕΑΡ σε αυτήν ως αυτοπαραγωγό, εμείς στην παρέμβασή μας επιχειρηματολογούμε υπέρ της συνταγματικότητας του ΕΤΜΕΑΡ γενικώς, ήτοι επί ενός ζητήματος που ούτε αμφισβητείται ούτε τίθεται από την αίτησή της. Αν και οι ισχυρισμοί αυτοί της αιτούσας θεωρούμε ότι αποδεικνύουν ότι η αιτούσα αποδέχεται επί της ουσίας τη βασιμότητα της επιχειρηματολογίας περί της συνταγματικότητας του ΕΤΜΕΑΡ, οφείλουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα:

α) Οι λόγοι ακύρωσης και ιδίως ο πρώτος λόγος στρέφονται κατά της συμβατότητας του άρθρου 143 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 4001/2011 προς το άρθρο 78 του Συντάγματος αδιαστίκτως. Αντιγράφουμε από την παράγραφο 28 της αίτησης ακύρωσης, η οποία είναι και η καταληκτική του πρώτου λόγου «*Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη της ΡΑΕ με την οποία καθορίζονται οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών του επίμαχου φόρου (ΕΤΜΕΑΡ) και, βάσει αυτών, τα τελικά ποσά του επιμερισμένου*

απαιτούμενου εσόδου από το ETMEAP, είναι παράνομη ως ερειδόμενη σε νομοθετική εξουσιοδότηση που αντίκειται στο άρθρο 78 του Συντάγματος και σε παράνομη κανονιστική πράξη που έχει εκδοθεί ομοίως, κατά την ίδια αντισυνταγματική εξουσιοδότηση νόμου. Κατά τούτο, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί από το Δικαστήριό Σας.» Περαιτέρω στο σημείο 2 του αιτητικού ζητείται η ακύρωση της επίδικης πράξης ομοίως αδιάστικτα. Και τούτο παρά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορά περισσότερες κατηγορίες καταναλωτών, έχει κατά την έννοια αυτή περισσότερα κεφάλαια. Πρέπει μάλιστα να τονιστεί ότι κατά τη συζήτηση ναι μεν η αιτούσα προσδιόρισε το αντικείμενο της αμφισβήτησης, ωστόσο από δικονομική άποψη ο κ. Πληρεξούσιος δεν παραιτήθηκε ως προς κάποιο από τα κεφάλαια της προσβαλλόμενης πράξης, αν και είχε την προς τούτο εξουσία, δεδομένου ότι ο ίδιος υπογράφει την κρινόμενη αίτηση.

β) Η παραπεμπτική απόφαση ΣτΕ 4586/2013 ομοίως αδιάστικτα στη 10^η σκέψη αναφέρεται στο σύνολο της διάταξης του άρθρου 143 του Ν. 4001/2011 και στην πρώτη ήδη περίοδο αναφέρει ότι «Επειδή το ETMEAP είναι φόρος». Η σκέψη αυτή προσδιορίζει και το ζήτημα που παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια, το οποίο προσδιορίζει και το έννομο συμφέρον παρέμβασης.

γ) Δεδομένου ότι το Δικαστήριο έθεσε ζήτημα αυτεπάγγελτα εξεταζόμενο, ήτοι αυτό του κύρους του νομίμου ερείσματος της προσβαλλόμενης και της εναρμόνισης του ερείσματος αυτού προς συνταγματική διάταξη και αρχή, αυτή της νομιμότητας του φόρου, θεμελιώνεται σε κάθε περίπτωση έννομο συμφέρον παρέμβασης ανεξάρτητα από το περιεχόμενο της κρινόμενης αίτησης.

2. Επί του παραπεμφθέντος ζητήματος

2.1. Με την υπ' αρ. 4586/2013 απόφαση του Β' Τμήματος (υπό Επταμελή Σύνοψη) παραπέμφθηκε και φέρεται προς συζήτηση ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας κατά την ανωτέρω δικάσιμο το ζήτημα της αντίθεσης της διάταξης του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011 προς το άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος. Το ζήτημα που τίθεται είναι αν το Ειδικό Τέλος Μείωσης Αερίων Ρύπων (ETMEAP) που προβλέπεται στην ανωτέρω διάταξη συνιστά φόρο και αν

ΚΕΤΡΑΚΗΣ, Δ.Ν.
ΑΜΙΔ.Σ.Α. 22902
ΑΝΔΑ 106 73
Τ. 210 3390093
kpn-legal.com
Α.Δ. ΑΘΗΝΩΝ

συνεπώς ο καθορισμός του συντελεστή του ανά Κατηγορία Πελατών (καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας) με κανονιστική πράξη αντίκειται στην αρχή της νομιμότητας του φόρου. Επισημάνθηκε ορθά από την έδρα κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ότι το ζήτημα της ισχύος της νομοθετικής εξουσιοδότησης προς τη ΡΑΕ για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης προηγείται της εξέτασης του ειδικότερου ζητήματος της επιβολής ΕΤΜΕΑΡ στους αυτοπαραγωγούς.

2.2. Επί του γενικού ζητήματος συνοψίζουμε τη θέση μας: Ισχυριζόμαστε ότι το ΕΤΜΕΑΡ περιλαμβάνεται στο αντίτιμο της ηλεκτρικής ενέργειας που καταβάλλει ο Πελάτης στον Προμηθευτή και αντικρίζει το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

2.3. Στην παρέμβασή μας εξετάσαμε αναλυτικά το νομικό καθεστώς προσδιορισμού του ΕΤΜΕΑΡ. Στην προφορική ανάπτυξη και στο παρόν υπόμνημα εξετάζουμε το ζήτημα κατ' αντίστροφη λογική σειρά: Δηλαδή θεωρούμε το ζήτημα από τη σκοπιά του καταναλωτή, με άλλους λόγους από τη σκοπιά της συναλλαγής κατά την οποία εισπράττεται το επίδικο ειδικό τέλος και αναγόμεστε μέχρι την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας. Πρόκειται για τη συναλλαγή μεταξύ του τελικού καταναλωτή ηλεκτρικής ενέργειας (Πελάτη) και του Προμηθευτή Ηλεκτρικής Ενέργειας. Όπως αναφέραμε, προσεκτική εξέταση ενός κοινού λογαριασμού του πρακτικά αποκλειστικού προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας, της ΔΕΗ Α.Ε., δείχνει ότι το ΕΤΜΕΑΡ καταλέγεται στο κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος με τη μορφή των ρυθμιζόμενων χρεώσεων, μαζί με τις επιβαρύνσεις για το Ελληνικό Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Υψηλή Τάση) και το Ελληνικό Σύστημα Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας (Μέση και Χαμηλή Τάση).

Ο Προμηθευτής στο πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας διαφοροποιείται ωστόσο από τον παραγωγό. Ο Προμηθευτής προμηθεύεται την Ηλεκτρική Ενέργεια που πωλεί - προμηθεύει στον τελικό καταναλωτή είτε αυτός είναι βιομηχανία είτε οικιακός χρήστης, από το ΛΑΓΗΕ. Ο ΛΑΓΗΕ είναι δημόσια εταιρεία που ασκεί μη ανταγωνιστική δραστηριότητα, λειτουργώντας την οργανωμένη χονδρεμπορική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Ο ΛΑΓΗΕ αγοράζει την

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
ΚΟΥΦΑ 2
ΤΗΛ: 210 43906
E-mail: m.velegra.
Α.Φ.Μ.: 110108394 - 4

υποδομή. Είναι στην κατεύθυνση αυτή ενδεικτικό το άρθρο 72 παρ. 2 στ. Δ' του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας που εγκρίθηκε με την υπ' αρ. 56/2012 απόφαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (ΦΕΚ Β' 104): «Τα έσοδα του Διαχειριστή του Συστήματος τα οποία προέρχονται από την χρέωση του ειδικού Τέλους ΑΠΕ του Αρθρου 143 του Ν. 4001/2011 στους καταναλωτές και τους Αυτοπαραγωγούς. Οι Αυτοπαραγωγοί νοούνται ως Εκπρόσωποι Φορτίου για το μέρος της καθαρής ποσότητας της ενέργειας που παράγεται από τις μονάδες παραγωγής τους και καταναλώνεται στις εγκαταστάσεις τους, αφαιρούμενης της ενέργειας που καταναλώνεται για την εξυπηρέτηση των βοηθητικών φορτίων των μονάδων τους. Για τον υπολογισμό της ως άνω ποσότητας ενέργειας χρησιμοποιούνται τα Δεδομένα Μέτρησης των Μετρητών Εσωτερικής Παραγωγής Αυτοπαραγωγών και των Μετρητών Παραγωγής / Φορτίου των εγκαταστάσεων των Αυτοπαραγωγών, οι οποίοι μετρούν την ποσότητα ενέργειας που εγχέεται στο Σύστημα ή στο Δίκτυο ή απορροφάται από αυτά και καταναλώνεται στις εγκαταστάσεις του Αυτοπαραγωγού». Η ύπαρξη των εγκαταστάσεων αυτών είναι αναγκαία για τη σύνδεση των Αυτοπαραγωγών με το Σύστημα και την εξασφάλιση της ασφάλειας και του δικού τους ενεργειακού εφοδιασμού.

2.6. Ισχυριζόμαστε εξάλλου ότι ο καθορισμός συντελεστών που προσδιορίζουν το τελικό ύψος της καταβολής από τη ΡΑΕ είναι σύμφυτος με τη ρυθμιστική της αρμοδιότητα στην αγορά ενέργειας. Η ρυθμιστική αυτή παρέμβαση έχει ιδίως ως έκφανση τη διαρκή μεταβολή του ύψους της καταβολής και της διασποράς της στους καταναλωτές, κατά τρόπο που να στοιχίζεται με τα επίσης διαρκώς μεταβαλλόμενα δεδομένα της αγοράς. Η ΡΑΕ ασκώντας τη ρυθμιστική αρμοδιότητά της ενσωματώνει και λαμβάνει υπόψη κατά τρόπο συγκεκριμένο: α) τη διαφάνεια που πρέπει να υπάρχει στη λειτουργία της αγοράς, β) την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, γ) σκοπούς δημοσίου συμφέροντος, όπως η δημιουργία ευνοϊκών οικονομικών προϋποθέσεων για την ανάπτυξη παραγωγικών δραστηριοτήτων και την κάλυψη του κόστους τους. Με την έννοια αυτή, δεν μπορεί να υποκατασταθεί από πάγια νομοθετική ρύθμιση, όπως υπολαμβάνει η κρινόμενη αίτηση ακύρωσης.

Μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι, ενώ είναι προφανές ότι με τη σημερινή μορφή και οργάνωσή του το ΕΤΜΕΑΡ εξυπηρετεί πλήρως τις ανάγκες της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες και είναι απολύτως κοστοστρεφές, τυχόν απόφαση που θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι έχει φορολογικό χαρακτήρα, δεν θα αναγνώριζε απλώς ότι πρόκειται για φόρο, αλλά θα το μετέτρεπε, ως μη όφειλε, σε φόρο. Αυτό θα δημιουργήσει με βεβαιότητα στρεβλώσεις στη λειτουργία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

2.7. Στην συνεκδικασθείσα αίτηση ακύρωσης φυσικών προσώπων και στο εισηγητικό σημείωμα τίθεται ζήτημα συμβατότητας της διάταξης του άρθρου 143 του Ν. 4001/2011 προς τη διάταξη του άρθρου 107 Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ζήτημα του παραδεκτού της προβολής του λόγου αυτού πρέπει κατά την άποψή μας να εξεταστεί υπό το πρίσμα της ΣτΕ ΟΛ. 2406/2014 (σκέψη 24η), σύμφωνα προς την οποία η κρίση αν κρατικά μέτρα ενίσχυσης είναι συμβατά ή μη με την κοινή αγορά εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία ασκείται υπό τον έλεγχο των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, τα δε εθνικά δικαστήρια δεν είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί τέτοιων ζητημάτων.

Επειδή η παρούσα είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής.

Επειδή εκδόθηκε το υπ' αρ.Π.Ο.Ι.Σ.6074..... γραμμάτιο καταβολής εισφορών και ενσήμων για τον παραστάντα και υπογράφωντα το υπόμνημα δικηγόρο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ

1. Να γίνει δεκτή η παρέμβασή μας
2. Να απορριφθεί η υπ' αρ. 4587/2013 αίτηση ακύρωσης.
3. Να διατηρηθεί σε ισχύ η προσβαλλόμενη πράξη.
4. Να καταδικαστεί η αιτούσα στη δικαστική δαπάνη μας.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 2015

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΒΕΛΕΓΡΑΚΗΣ, Δ.Ν.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Α.Π. - Α.Μ./Δ.Σ.Α. 22902
ΣΚΟΥΦΑ 21 - ΑΘΗΝΑ 106 73
ΤΗΛ.: 210 3390091 - ΦΑΞ: 210 3390093
e-mail: m.velegrakis@kpv-legal.com
Α.Φ.Μ.: 110108394 - Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ

